

յութիւն. ուրեմն ոչ միայն զքեզ Տէր կարգաւ պարտաւոր եմք, այլ և Աստուած և ստեղծող ճշմարտապէս դաւանիմք, ոչ մեզ և եթ, այլ և «Հարցն», և նախնի Հարցն մերոց երկրպագեալ, և ճանաչեալ, ի նահապետաց և ի մարգարէից, յառաքելոց և ի վկայից. և որպէս երևի առեալ զայս սուրբ Ազնկեցի յօրհնութենէ երկից մանկանց յամենայն աւուր երգէ քաղցրաձայնութեամբ բերանով ուխտի մանկանց, որպէս թէ ասելով, ոչ միայն ի Հին Խորայէլէ ես ծանօթացեալ, այլ և ի նորոյս. և որպէս նոքա խոստովանին թէ Աստուած ես Հարցըն, Աբրահամու, Իսահակայ և Յակօբայ, պատշաճապէս երգեմք և մեք. յառաքելոց քարոզեալ, ի հայրապետաց դաւանեալ, և ի վկայից խոստովանեալ ճանաչեմք զճշմարտութիւն քո և հանապազ քարոզեմք զտէրութիւն քո ի վերայ ամենայն երկրի. ուստի յարէ «մերոց», ցուցեալ զընտանութիւն որպէս թէ ասելով, ո՞վ Տէր թէպէտ եմք բիւրապատիկ մեզօք լցեալք, և զանբարկանալիզ ի բարկութիւն շարժեալ, այլ ոչ յուսահատիմք և ոչ

խաղառ յետս դառնամք. այլ հայիմք ի բաղմաղթութիւն սիրոյ քո, և յողորմութեամբ ընտանութիւն քո ընդ Հարցն մերոց. վասնորոյ համարձակապէս դիմեմք և կարդամք զքեզ ծանօթացեալդ ի հարց մերոց, և խոստովանեալդ յամենեցունց ասելով «Տէր Աստուած Հարցն մերոց», և սոյն բանիս ոչ յետս նահանջիմք՝ այլ բոլորով սրտիւ խոստովանիմք, և ոչ դադրանամք՝ ոչ ի յաջողութենէ և ոչ ի ձախորդութենէ. զի յաջող կեանք՝ ի քէն ողորմութեամբ շնորհի առ մեզ, և ձախող ելք՝ ի մեղաց և ի յանցանաց մերոց արդարապէս ժամանեալ. ուրեմն ընդ հասանել յաջող ելից, զբարեբարութիւն քո խոստովանիմք փայլեալ ի մեզ. և ընդ երազել ձախորդութեանց, զքաւութիւն մերոց մեղաց՝ յառատ մարդասիրութիւն քո ապաւինեալ, խնդրեմք շնորհիւ, ըստ երկից մանկանց օրհնաբանութեանց. ապա զեղիցիկ հետեւեցուցանէ պաղատախառն հայցուածք ի դէպ ժամու օգնականութեան յասելն,

(Շորհանգիլի)

ՔՐԻՍՏՈՍ Ի ԴԵՏՆ ՅԱՐԴԱՆԱՆ.

Որ զԲարձրելոյն քննես զխորս, սիւզ յիս շնչեա, Սուրբ Հոգի,
Երգել ի լուր տիեզերաց զհրաշից Փրկչին Յիսուսի,
Ում արարածք մշտամրմունջ որովբէական օրհնութեամբ
Գովեն, և մեր բազկատարած ծունր ածեմք զօհութեամբ
Տուր ինձ՝ երգովք հրճուիլ ընդ հոյս փառաբանչացն անմահից,
Եւ փրկութեան տօնել զայս օր Աստուածորդւոյն կենսալից,
Որ անթարգման կամօք Ծնողին էջ յԱստուածեանն ի գահէն,
Անպարագիր ծնաւ մարմնով անշուք յայրին ի Կուսէն,
Օրհնեալ է Տէր, որ քաղցր ակամբ յիւրն ի պատկերակնարկեաց,
Եւ չար զաղէտ տեսեալ հոգւոց մերոց, այլ ոչ հանդուրժեաց.

Յալիս գետոյն խոնարհեցաւ մեղացն զբիծ կամաւոր,
Ջնջել, թափել զհոգիսն յանյազ ի դժոխոցն ահաւոր,
Հապա՛ զարթիր գետ Յորդանան ի ձայն յաւերժ օրհնութեան.

Զի ի քեզ Տէր տեսաք էիցս կիզիչ մեղաց Ադամեան,
Տիեզերաց աւետաւոր խաղա՛ գնա՛ հանդարտիկ
Նորաստեղծեալ այսօր աշխարհ, նոր և շնչեն սիւզք մեղմիկ:

Սանձ և յուզմանցդ զիր կատաղի, կոհակս սրբեալ հան ի վեր,
Ահա՛ նոր Արի յերկնից ի քեզ ճաճանչ ցայտէ ոսկեթել.

Լուռ, լուռ լիցին և քոյդ ալիք, որ զիլ գնան ի գլոր,

Աստ գուշակաց հնչեն նուազք յաւիտենից դաշնաւոր:

Վանխազուշակ ձայն բարբառոյ յանապատին — Յովհաննէս

Քարոզ կարդայր ընդ Հրէաստան փութալ ի ջուր փրկարդէղ.

Խուժան սաստիկ Յորդանանուն կանաչազգեստ խոնին յափ

Եւ յամբողջոյն ջուր քաւութեան հայցեն, ջուր ցուրտ անապակ:

Օ՛ն, մկրտիլ կանխեաց Յիսուս Աստուածորդին կենսաբեր,

Ի նոյն խորհուրդ կենդանարար հօտ իւր յերկինս վերածել.

Անդ և ստուերք տեղի ետուն մահու ի թափս անդոցոյ,

Գոռ դաւաճանն հեկեկալիր հառաչ եհան ի խորոց:

Բազուկք նորին նկուն եղեն մարդասիրտոյն ի զինուց.

Այլ ոչ զօրեաց առնուլ հոգիս և արկանել դժոխոց.

Ողբ սրբոց երամովին սլացան յերկինս կոյս ի վեր,

Ինքըն միայն փնայր ի մութ տարտարոսին, բանտ յանել

Ընդարմանայր գուշակն ի լոյս անապական պատկերին,

Եւ մկրտել՝ զինքն անարժան կարծէր, զԱնձն այն Պուսածին.

Զահի՛ հարաւ, տեսեալ զՏէր նուաստ մերում ի կերպի,

Եւ գող ի գող աղերս արկեալ բազկատարած պաղատի

«Անձ պիտոյ էր մաքրումն ի Քէն, որ սրբես զաղտ աշխարհի՛

Խոնարհութեամբ, բաբէ՛ սիրոյն, դու առ ի՞նչ դաս, Տէր երկնի.

Զքէն գուշակք անապական առնուլ ծնունդ ի Պուսէն

Զայնեցին մեզ զիւրդ ի քեզ ձեռք ամբարձցին հոգեղէն, . . .

Այլ՝ որ զջուրն ի մաքրութիւն տիեզերաց դայր սրբել՝

Ոչ անխայեաց տալ պատասխան կարապետին ճգնասէր.

— «Թալ տուր յայս վայր, ո՛ր Յովհաննէ, զի մեզ այսպէս վայել է

Լնուլ զողջոյն արդարութիւն, . . . նոյն և ի գէտն մոտնէ:

Տեսուն յայնժամ հնազանդ Բանին ի զլուխն առեալ թափէր ջուր,

Լուայր ի վտակ արծաթափայլ զանհպելին յէից հուր.

Լուայր մարմինն անապական, դասուց սրբոց սրբութիւն,

Լուայր զիրանն բարձող խաչին առ ի մեղացն քաւութիւն:

Անդէն ալիք Յորդանիսին յետախուսեալ սրաւազ

Վիշապաձայն անցին ընդ ափս, վտակք զարթեալն ի պատգամ.

Զարթեալ յերկ նոր վայրք ցանկալիք հնոյ երկրին Աւետեաց,

Յնծայր, կայտէր և Պաղեստին ի լոյս յաւերժ հրճուանաց:

